

pleier vedkommende Lovudkast, da vilde en Sum som 2400 Rbd. være aldeles tilstrækkelig; hvad der derimod ikke vil opnaaes, hvis mit Forslag vedtages, det er, at denne Raadsførelse eller denne Hjælp bliver bragt tilstede for Ministeren ved Hjælp af en Forsamling. Han vil kunne benytte de Mænds Hjælp, som han meest og helst ønskede; men han vil ikke kunne skaffe sig denne Hjælp igennem en Forsamling, saaledes som det var paatænkt, da Summen til en saadan Forberedelse blev bestemt til 5000 Rbd. Jeg troer virkelig, at dette vilde bidrage meget betydeligt til at fremme en Lovgivning om Kirkens Forsatning. Det er ingenlunde nærmest for den Pengebesparelse, der vil opnaaes ved mit Forslags Vedtagelse, at jeg har stillet det; men det er, fordi jeg troer, at den, der ønsker snarest muligt at faae den Lov for Kirkens Forsatning, som Grundloven antyder, at der skal gives, betydelig vil fremskynde dette Tidspunkt ved at vedtage mit Forslag; det er idetmindste min Forestilling. Jeg antager, at enhver følgende Cultusminister, efterat denne Sum første Gang var bevilget, har følt sig næsten morallig tvungen til paany at optage Forslaget om denne Sum; jeg har tænkt mig, at selv om man forudsatte, at en Cultusminister, som ikke ønskede denne Sum, stod i Spidsen for Kirkens Bestyrelse, saa vilde han dog vanskeligt, efterat den eengang har været bevilget til en saadan Forsamling, kunne undlade, i Finantsloven at foreslaae denne Sum bevilget, saalænge indtil Forsamlingen virkelig var bleven holdt. Men paa den anden Side troer jeg ogsaa, at den Omstændighed, at han ikke kan fremkomme med et Udcast til en Lov om Kirkens Forsatning, før han har benyttet en saadan Forsamlings Raadsførelse, vil gjøre, at Tiden vil blive meget langt udflydt, inden vi faae den forelagt. Det er denne Betragtningssmaaade, som har bevæget mig til at stille Forslaget, og, da dette Folkething er et nyvalgt Thing, der jo muligen om dette Punkt kan have en anden Mening end den, der har gjort sig gjældende i de tidligere Folkething, saa har jeg ikke ganske opgivet Haabet om, at mit Forslag vil blive vedtaget.

Jeg skal imidlertid tillade mig at spørge

den høitagtede Cultusminister, om det virkelig er hans Tro, om han virkelig forudsætter som noget aldeles Rimeligt, at han, dersom mit Forslag forkastes, vil komme til at gjøre Brug af den Forsamling, hvortil disse 5000 Rbd. ere bestemte, i det Finantsaar, som vi nu have paabegyndt, idet det vistnok vil have en betydelig Indflydelse paa Forslagets Antagelse eller Forkastelse, dersom han med nogenlunde Bestemthed vil see sig istand til at erklære, at han i indværende Finantsaar vil komme til at bruge denne Forsamling. Jeg skal derfor afvente, hvorvidt den høitærede Cultusminister maatte finde sig foranlediget til at oplyse os herom; og hvorvidt en saadan Erklæring maatte være mere eller mindre tilfredsstillende.

Kirke- og Underviisningsmini-

steren: Den Forberedelse til en fuldstændig Lovgivning om Kirkens Forhold, som den ærede Forslagsstiller har tilsigtet ved det af ham stillede Vædringsforslag, er en anden end den, der har været paatænkt ved den Sum, som af Ministeriet er opført i Finantsloven. Den ærede Forslagsstiller's Tanke er den, at en Sum af 2400 Rbd. skal stilles til Ministerens Disposition, for at han derved kan sikke sig Kræfter til selve Udarbejdelsen af den Lov, hvorved Kirkens Forsatning skal ordnes; til dette Arbejde troer jeg, at en saadan Sum ikke er nødvendig, idet jeg maa antage, at Ministeriet selv har Kræfter til at udarbejde en saadan Lov, eller at det ialfald uden nogen Pengeudgift kan skaffe sig de fornødne Kræfter dertil. Der er derimod, ved at forlange den i Finantsloven opførte Sum, tilsigtet en ganske anden Forberedelse, nemlig en saadan, der, saaledes som det af de tidligere Forhandlinger angaaende denne Sag vil være det høitærede Medlem bekendt, gaaer ud paa at tilkalde et større Antal af Mænd, valgte deels af Geistlighedens Midte, deels af Menighedens Midte, for at disse Mænd kunne udtale sig over den Lov, hvorved Kirken skal erholve sin Forsatning, inden et saadant Lovforslag forelægges for det høitærede Thing. Det er min Anskuelse, at en saadan Forsamling er nødvendig, inden et Lovforslag angaaende denne Sag forelægges den høitærede Rigsdag, og